De Benodigde Verduidelijking m.b.t. Allāh's Alleenrecht In De Wetgeving

Al-Ghurabā

publicaties

Inhoud

Voorwoord

Alle lof en dank zij met Allāh, *al-Hākim al-Malik*, en vrede en zegeningen zij met degene die tegen zich gezegd kreeg:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا۟ تَسْلِيمًا

"**Bij jouw *Rabb* [o Muhammad]! Ze zullen niet geloven totdat ze jou de rechter hebben gemaakt in al hun onenigheden en vervolgens in hunzelf geen verzet vinden en zichzelf compleet onderwerpen [aan jou oordeel; Allāh's oordeel]**."[1]

Vervolgens,

Allāh, *'azzawajāl*, heeft dit universum geschapen uit Zijn Wil. Hij doet ermee wat Hij wil, hoe Hij wil en wanneer Hij wil. Hierin geloven betreft één van de pilaren van *al-Imān*. In de lange *hadīth* op gezag van *Amīr ūl-Mu'minīn*, 'Umar ibn al-Khattāb –moge Allāh tevreden met hem zijn- staat:

قَالَ فَأَخْبِرْنِي عَنِ الإِيمَانِ . قَالَ " أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلاَئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ " . قَالَ صَدَقْتَ

"Hij [*Jibrīl*] zei: "Stel mij op de hoogte van *al-Imān".* Hij [de Profeet] zei: "Dat je gelooft in Allāh en Zijn Engelen en Zijn Boeken en Zijn Boodschappers en De Laatste Dag en dat je gelooft in de *Qadar*: het goede en het slechte ervan." Hij *[Jibrīl*] zei: "Je hebt de waarheid gesproken.""[2]

Zeker, de *Qadar* van Allāh geschiedt. Het belang van het geloven in de *Qadar* zie je terug in de *hadīth* op zich. De Boodschapper van Allāh –*salallāhu 'alayhi wa sallam*- somde een rij van zaken op waarin gelooft dient te worden en plaatste net vóór het noemen van de *Qadar* de woorden **"..en dat je gelooft in.."** voor de tweede keer in de zin. Hiermee benadrukt hij -*salallāhu 'alayhi wa sallam*- het belang van het geloven in de *Qadar*.
Als moslims geloven wij in 2 soorten van wil [*mashīya*] die tot Allāh behoren:

1. *Al-Irāda al-Kawnīyyah* [Universele wil]
2. *Al-Irāda ash-Shar'īyyah* [Rechterlijke wil]:
    a. in overeenstemming met Zijn Wetgeving
    b. verwant aan hetgeen waar Hij van houdt
    c. kan plaatsvinden of niet plaatsvinden

De 1e vorm, *al-Irāda al-Kawnīyyah*, duidt aan op het feit dat Hij iets kan willen in de zin van dat Hij <u>de toestemming ervoor geeft om het te laten geschieden, maar wat niet hoeft te</u>

[1] *Sūrah an-Nisā*, 65
[2] *Sahih Muslim, 1, 1*

betekenen dat Hij, *subhānuhu wa ta'āla,* ervan houdt [en dat deze in overeenstemming is met Zijn *Shari'ah*].

Een voorbeeld hiervan is: een baby dat wordt vermoord door een tiran of een misdaad dat wordt begaan jegens onschuldigen. Deze voorvallen komen uit zijn 1e vorm van wil voort. Dit betekent niet dat Hij hetgeen Hij liet plaatsvinden verheerlijkt, ervan houdt en het forceert op de mensen. Ver is Allāh hiervan verwijderd. Hij is immers de Alwijze, *subhānuhu wa ta'āla*. Deze vorm [het toelaten van zaken en het toestemming geven ter geschieden] is dus de 1e vorm. *Al-Irāda al-Kawnīyyah* heeft kortom niets te maken met het feit dat Hij van die specifieke gebeurtenis, daad of voorval houdt en verheerlijkt of dat het in overeenstemming is met Zijn Wetgeving.

De 2e vorm, *Al-Irāda ash-Shar'īyyah,* is Zijn Specifieke Wil. Dit is de Wil dat in overeenstemming is met Zijn Wetgeving en met hetgeen waarvan Hij houdt.

Voorbeelden hiervan zijn: *Salāh*, *Zakāh*, *'Amr bi 'l-Ma'rūf wa 'n-Nahī 'ani -'l-Munkar* en andere *'Ibādāt.* Dit zijn zaken waarvan Hij houdt, die Hij verheerlijkt en die in overeenstemming zijn met Zijn *Sharī'ah*.[3]

Aanvullend kunnen we een simpele voorbeeld geven: het feit dat een leraar ruimte geeft aan zijn leerlingen om een voldoende of een onvoldoende te behalen bij een toets wilt niet betekenen dat de leraar het wil dat er ook onvoldoendes worden gescoord in de zin van dat hij, de leraar, ervan houdt [;van onvoldoendes] en het verheerlijkt.
Integendeel, de leraar spoort zijn leerlingen aan om voldoendes te halen en verheerlijkt dit en verafschuwt het halen van een onvoldoende, ookal staat hij het toe dat een onvoldoende behaald kan worden. Het is immers een test en dit is het cruciale punt in deze kwestie. Dit is de motief. We zien dus een duidelijk verschil in het toestaan en het verheerlijken; beiden, toestaan en verheerlijken, komen voort uit de Wil van Allāh, maar we leren dus dat de wil, in één van de twee vormen ervan, niet gelijk staat aan verheerlijking en liefde, maar puur uit Wijsheid en om daarmede een test te zijn, net zoals we aangaven met het voorbeeld van de leraar ten opzichte van zijn leerlingen. O Allāh, de Gever en Nemer van kennis, laat uw dienaren dit begrijpen. Wa lillāhi 'l-Mathālu 'l-'Alā.

---

[3] Uittreksel uit de les van *Shaykh* Ahmad Jibrīl –*hafidhahullāh*- inzake Sharh *Usūl ath-Thalātah*

Éénheid van Allāh in zijn Universele en Rechterlijke Wil

Van zijn Universele Wil, *Al-Irāda al-Kawnīyyah,* heeft Hij duidelijk gemaakt dat deze enkel aan Hem toebehoort. Hetgeen Hij laat gebeuren van zowel natuurlijke abiotische [niet-levende] factoren als biotische [levende] factoren en dergelijke zaken behoren enkel aan Hem toe.
Het laten ontstaan van de aarde, het reguleren van de watergehalte op aarde en het voortbewegen van de wolken door middel van hoge druk en lage drukgebieden is enkel afhankelijk en afkomstig van Zijn Bevel en Zijn Wil, *subhānuhu wa ta'āla*. Dit kennen wij als een deel van Zijn *Tawhīd ar-Rububiyyah* [Eenheid in het *Rabb*-zijn; in Zijn Heerschappij]. Geen één moslim twijfelt hierover, sterker nog: de *Mushrikūn* van *Quraysh* twijfelden hier niet over.

Allāh, *subhānuhu wa ta'āla,* zegt in Zijn duidelijke Boek:

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

"En als je hun [de polytheïsten] zou vragen wie de hemelen en de aarde heeft gemaakt en de zon en de maan tot beweging heeft aangesteld zouden ze zeggen: "Allāh". Hoe dan kunnen ze afdwalen [door alsnog ander met Hem te vereenzelvigen in aanbidding]?[4]

Ibn Kathīr –*rahimahullāh*- zegt in zijn *Tafsīr* op deze *āyah* onder het kopje 'Bewijs van de *Tawhīd* [*ar-Rububiyyah*]':

"Allāh maakt duidelijk dat er geen recht heeft op de aanbidding behalve Hij. De polytheïsten die anderen dan Hem aanbaden erkenden dat Hij de Enige Schepper was van de hemelen en de aarde, de zon en de maan, en degene die de nacht en de dag afwisselt. Ze erkenden dat Hij de Enige Schepper was die Zijn dienaren van *Rizq* voorzag en dat Hij degene is die heeft voorbeschikt hoelang zij zullen leven."[5]

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ

"En als je hun [de polytheïsten] zou vragen wie de hemelen en de aarde heeft gemaakt zouden ze zeggen: "Allāh"."[6]

Er zijn nog tal van zulke *āyāt*, waarbij de polytheïsten erkennen dat énkel Allāh, *subhānuhu wa ta'āla,* degene is die de wetten en processen van het universum in Zijn Macht heeft en dat enkel Hij het Heerschappij in Zijn bezit heeft. Het punt van dispuut tussen de gelovigen en de ongelovigen was dan ook niet in *Tawhīd ar-Rububiyyah*, maar de kern van de onenigheid tussen de gelovigen en de ongelovigen was dat de ongelovigen anderen met

---

[4] *Sūrah al-'Ankabūt*, 61
[5] Tafsīr ibn Kathīr*, Sūrah al-'Ankabūt,* 61
[6] *Sūrah az-Zumar*, 38

Allāh deel gaven in de aanbidding, ofterwijl het dispuut was in *at-Tawhīd al-Uluhiyyah* [Éénheid in de aanbidding naar Allāh alleen].
Als dit het geval was van de polytheïsten die inderdaad Allāh's alleenrecht in de Heerschappij wat betreft zijn Universele Wil erkenden, wat horen wij dan te zeggen wanneer er bepaalde mensen zijn die Allāh's alleenrecht in Zijn Wetgeving [Zijn Heerschappij] betwisten in de Rechterlijke wil, ofterwijl in *al-Irāda ash-Shar'īyyah*, en sterker nog deze aan zichzelf toeschrijven terwijl ze beweren moslim te zijn! Of is er een verschil tussen het deel proberen te nemen in één van de twee vormen van *Mashīya* van Allāh? Is de ene vorm van *Mashīya* tot jezelf toeschrijven *Shirk* en het andere [op z'n minst] géén *Shirk*? Zo ja, waarom is er onderscheid gemaakt in de toeschrijving van één van deze vormen van *Mashīya* aan een schepsel gemaakt in eerste instantie? Is het, omdat één van de twee [de Universele Wil] simpelweg geen keus permitteert voor de mens om er invloed in te hebben [aangezien de mens niet de natuurwetten kan veranderen zoals bijvoorbeeld de zwaartekracht, lichtsnelheid etc.]? Welnee! Beide vormen zijn van de Goddelijke wil van Allāh, *subhānuhu wa ta'āla.* Wie in welke van de twee vormen van *Mashīya* beweert deel te nemen óf het aan zichzelf toeschrijft laat zo helder als de maan in de duistere nacht zien dat hij een *Mushrik* is!

Zeker, Allāh heeft de wetten van de natuur geschapen. Hij beheerst deze en dit werd erkent door de polytheïsten. Echter als Allāh een Wetgeving neerzendt uit Zijn Wil voor de mensen zodat de mensheid hiermee uit de duisternissen wordt gehaald naar het licht en individuen onder de mensen vervolgens claimen deel te nemen in de Wetgeving van de mensheid, dus in Zijn *Shari'ah* voor de mensheid, hetzij met het hart, de tong of daden; dan wordt er getwijfeld! Verheven is Allāh!

Wat is het verschil tussen iemand die zegt, schrijft of handelt naar de volgende statements:

- "Ik schrijf de Wet van de Zwaartekracht [$F = G \cdot \frac{m^1 \cdot m^2}{r^2}$] voor [ofterwijl hij claimt deel te hebben in de Heerschappij van Allāh]" en iemand die zegt:
- "Ik schrijf de Wet voor omtrent diefstal, ontucht en rente [ofterwijl hij claimt weer een deel te hebben in de Heerschappij van Allāh, namelijk in Zijn *Hākimiyyah*]"?

In principe hoeven we geen *naql*[7] of *'aql*[8] meer erbij te halen. Indien we onze *Fitrah*[9], waar Allāh ons mee heeft geschapen, zijn ruimte geven en *Ikhlās* bewaren zal het voor zich

[7] Tekst, intermediair: *Qur'an* en de *Sunnah*
[8] Het verstand, de ratio
[9] Het natuurlijke instinct van de mens dat tracht om Allāh te aanbidden conform de *Tawhīd.* Bewijzen voor het bestaan de *Fitrah* vinden we in zowel de *Qur'an* als de *Sunnah* in talloze plekken*.* Één hiervan is de *hadīth*:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ وَيُمَجِّسَانِهِ كَمَا تُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بَهِيمَةً جَمْعَاءَ هَلْ تُحِسُّونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ وَاقْرَءُوا إِنْ شِئْتُمْ فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ

Op gezag van Abī Hurayrah wordt overgeleverd dat de Boodschapper van Allāh *-salallāhu 'alayhi wa sallam-* zei: **"Geen persoon wordt geboren behalve dat diegene op de *Fitrah* is, dan veranderen zijn ouders hem in een jood of een christen. Als een dier dat zijn kleine voortbrengt met perfecte ledematen, zien jullie enige gebrek?"** Abū Hurayrah zei: "Reciteer als je wilt de Woorden van Allāh: **"Wijd je gezicht naar de *Dīn* als een**

spreken dat iemand die in Allāh's exclusiviteit deelneemt of tracht om er deel in te nemen hetzij met het hart, de tong of de daden deze persoon een *Kāfir*; sterker nog een *Taghūt*[10] wordt.

Maar vanwege het feit dat bepaalde mensen de *Qur'an,* de *Sunnah* en de woorden van de *Sahābah* en de *Salafu 's-Sālih* verdraaien en direct dan wel niet indirect deze gebruiken ter steun aan onderdrukkende, rijke, nationalistische, islamofobe, moordende en ongelovige ҳ-Machten, zullen we *bi'idhnillāh* deze zaak aan het daglicht brengen en daarbij de verdraaide bewijzen terugzetten in de plek waar ze horen; tussen nalatigheid en overdrijving in. *Wa'llāhī*, bij Degene Die de hemelen hoog gebouwd heeft zonder enige pilaar, de uitspraken van de '*Ulamā* en specifiek die van vroeger die worden gebruikt ter verdediging van het *Irjā'*-gedachtegoed zijn zo overvloedig vol aan verdraaiingen, verwijdering en leugens door de mensen van *Irjā'* dat ik de vloek van Allāh bereid ben op te roepen op de leugenaar. Hierbij roep ik eenieder van hen op dit te doen indien ze waarachtig zijn. Met name de woorden van 'Abdullāh ibn 'Abbās, *Shaykh 'l-Islām* ibn Taymīyyah, *Imām* ibn 'l-Qayyim, *Imām* adh-Dhahabī, *Imām* Ibn Qudāma al-Maqdisī, Shaykh 'l-Islām Muhammad ibn 'Abdulwahhāb, *Shaykh* Mahmūd Shākir, *Shaykh* Muhammad ibn Ibrahīm āla 'sh-*Shaykh*, Imām Muhammad

---

***Hanīf* [iemand die alleen Allāh aanbidt] op de *Fitrah* waar Hij de mensheid mee heeft geschapen. Geen verandering is er in de schepping van Allāh. Dat is de juiste *Dīn*, maar de meesten van de mensen weten het niet." [30:30]** *Sahih al-Bukhārī* 1292, *Sahih Muslim* 2658

[10] In de *shari'ī* betekenis: alles wat wordt aanbeden naast Allāh.

Imām ibn 'l-Qayyim –*rahimahullāh*- zegt in *I'lāmu 'l-Muwaqqi'īn*, pag. 50:

"*Taghūt* is al het andere dan Allāh en Zijn boodschapper, waartoe mensen oordelen, aanbidden, blind volgen, of gehoorzamen waarin Allāh zou moeten worden gehoorzaamd; dat zijn de *Tawaghīth* van deze wereld. Voor degene die overpeinst, is het overduidelijk dat de mensen die hen volgen, de aanbidding van Allāh niet in acht nemen en het gehoorzamen van Zijn boodschapper verwaarlozen."

Shaykh ul-Islām Muhammad ibn 'Abdulwahhab –*rahimahullāh*- zegt afsluitend in *al-Usūl ath-Thalāthah*:

"En de *Tawaghīth* zijn er veel [in haar soorten] en haar hoofden zijn er 5:

1. ***Iblīs* –moge Allāh hem vervloeken-,**
2. **Degene die wordt aanbeden en er tevreden mee is**
3. **Degene die de mensen oproept om hem te aanbidden**
4. **Degene die beweert kennis te hebben van de *Ghāyb* [het ongeziene]**
5. **En degene die rechtspreekt met iets anders dan wat Allāh heeft neergezonden."**

Let op: de *Shaykh* zei niet: "Wie *istihlāl* bij de *Hukm* bewerkstelligt [het *Halāl* verklaart]". Dit is een leugen die wordt verspreidt over de *Shaykh* –*rahimahullāh*-. Hij zei enkel, en ik schrijf/vertaal letterlijk over in transcriptie: **"..Man hakama bi ghayri mā anzala Allāh.."** Het woordje *hakama* is een uiterlijke daad dat zich kan manifesteren in het schrijven, spreken en wetgeven opzich. Dus als iemand rechtspreekt met iets anders dan wat Allāh heeft neergezonden zonder dat hierbij wordt omgekeken naar of er sprake is van *istihlāl* dan is zo een persoon een *Taghūt.* We zeggen ook dat indien het enkel *Kufr 'l-Akbar* wordt bij *istihlāl;* waarom de *Shaykh* –*rahimahullāh*- niet zei: "En degene die *istihlāl* doet [is een *Taghūt*]", aangezien *istihlāl* altijd *Kufr 'l-Akbar* is, of het nou inzake de wetgeving is in economie, jurisprudentie of '*aqīdah* en aangezien *istihlāl* veel breder is! Dit is wederom een minachting van de *Shaykh* –*rahimahullāh*- in zijn manier van schrijven. Kortom, dit is de *asl* en er zijn uitzonderingen, zoals bijvoorbeeld de *mas-ala* van *Kufr duna Kufr*. Hier gaan we later op in *bi'idhnillāh.*

al-Amīn ash-Shanqitī, *Shaykh* ibn 'Uthaymīn, *Shaykh* bin Bāz, *Shaykh* Sālih al-Fawzān en *al-Lajnatu 'd-Dā'imah*. Specifiek de laatsten in de opsomming worden vaak gebruikt in onze huidige tijd ter verdediging van hun kwade gedachtegoed. De reden waarom ik die '*Ulamā* zal quoteren in vooral aankomende e-books, wanneer we spreken over *shubuhāt*, is om een doorn in hun oog te zijn en te laten zien dat de woorden van de '*Ulamā* waar zij zich tot toeschrijven totaal niet hun positie delen en dat de woorden van die *Shuyūkh* een bewijs tégen hun zijn en dit zal klaarblijkelijk worden. Er zal voor hun nog twee opties resten: of hun fout accepteren, berouw tonen en de *'Aqīdah* van *Ahlu 's-Sunnah* compleet adopteren óf arrogant en koppig blijven ter waarborging van hun begeerten terwijl zij diep in hun harten weten dat zij fout zitten. En Allāh weet wie er recht heeft op Leiding en wie niet.

De gunsten van de '*Ulamā* en de waarschuwing jegens de kwaadaardige '*Ulamā*

We willen hierbij meteen melden ter verheldering; indien een bepaalde naam van een geleerde niet bekend voorkomt, omdat deze niet op de staatstelevisie verschijnt of in een overheidscomité een zetel heeft, raden we de desbetreffende persoon aan om te zoeken wie de geleerde in kwestie is zonder vooroordelen te hebben. Indien iets van deze persoon wordt verspreidt in het negatieve, raden we ten zeerste aan dat er nagevraagd wordt omtrent de authenticiteit, context en manier van hetgeen wat verspreidt wordt, zonder klakkeloos een geleerde te besmeuren met roddels en laster ten koste van diens eigen *Ākhirah*. Er zal in dit werk geen gebruik gemaakt worden van een geleerde tenzij deze met ketens teruggaat naar de Profeet *-salallāhu 'alayhi wa sallam-* door middel van *Ijāzāt*[11]. Dit, ter voorkomen van bepaalde individuen die met de bekende maar zwakke ontsnappings-poging van ''*Wie-is-jou-Shaykh*" komen opdraven wanneer deze in de knel raakt en niet wilt toegeven aan de fouten van zijn eigen *Shaykh* puur uit *Ta'assub*[12], terwijl deze individuen zelf 9/10 keer niet kunnen aanhalen waar hun *Shaykh* een *Ijāzatu 't-Tadrīs* vandaan heeft, *Wa'llāhu 'l-Musta'ān.*

Zeker, de '*Ulamā* zijn de erfgenamen van de Profeten zoals de bekende *hadīth* ons leert, zij erven de kennis van de Profeten en dat praktiseren zij. Zoals *Imām* ibn 'l-Qayyim zei: **"Voorwaar, de kwaadaardige '*Ulamā* zijn degenen die niet praktiseren wat zij weten."** De '*Ālim* praktiseert dus zijn kennis en dit brengt ontberingen en beproevingen met zich mee aangezien dit het pad is van de vromen. Waraqah ibn Nawfal zei tegen de Profeet: **"Geen individu is gekomen met hetgeen waar jij mee bent gekomen of hij is wel vijandig bejegent."** Dit zien wij terug in bijna alle geleerden in alle tijden. Specifiek de generatie van de *Sahābah* dienen wij als voorbeeld te nemen, aangezien onze tijd het meeste lijkt op die van hun én aangezien zij de beste generatie zijn. Allāh heeft over het algemeen onze *Ummah* gezegend met stralende '*Ulamā* vanaf het begin tot nu, dit in contrast met de geleerden van de Joden en de Christenen. Dit neemt niet weg dat er alsnog kwaadaardige geleerden hier en daar verschijnen, zeker niet in een tijd waarin de *Ummah* in wellicht de diepste dal ooit zit en deze individuen rondlopen in deze dal zonder enige ontberingen en beproevingen! Dit verbaast een individu niet, al helemaal niet als we de woorden van de *Salaf* lezen:

Yūsuf bin Asbāt levert over dat Sufyān at-Thawrī tegen hem zei: "**Wanneer je een geleerde ziet die naar binnen gaat bij de leiders, weet dan dat hij een boef is**."[13]

Abū Sa'īd al-Khudrī en Abū Hurayrah *–radhīy Allāhu 'anhumā-* leveren over dat de Profeet *–salallāhu 'alayhi wa sallam-* zei: "**Er zal een tijd komen waarbij er dwaze leiders de macht zullen hebben over jullie en zij zullen zich omringen met de kwaadaardigste mensen, zij [de leiders] zullen de gebeden uitstellen** [wat Kufr 'l-Akbar is met de *Ijma'* van de *Sahābah*]**.**

---

[11] Ijāzah is een goedkeuring van een *Shaykh* aan diens leerling om men te onderwijzen in een bepaald vak of boek. De keten van 'goedkeuringen'/licenties keren zo terug naar de Profeet *-salallāhu 'alayhi wa sallam-* van generatie naar generatie, van geleerde naar leerling etc.

[12] Fanatisme

[13] *Shu'ba* al-Imām al-Bayhaqī, *hadīth* 8972, authentiek verklaard door *Imām* adh-Dhababī in *Siyar A'lam an-Nubalā* 13/586

Eender welk van jullie die dit opmerkt, moet geen agent, corporaal, verzamelaar noch bewaarder worden voor hen.''[14]

Nog duidelijker is wat *Imām* ibn Kathīr opnam in zijn meesterwerk:

""Ik ging binnen bij *al-Ma'mūn* en hij vroeg: "Ben je ontwaakt [van je slaap], o *Nidhr*?[15]
Dus ik zei: "Ik ben ontwaakt in goedheid, o Leider van de gelovigen."
Hij vroeg daarna: "Wat is *irjā'*?"
Ik antwoordde: "Een religie dat akkoord [en of mee-]gaat met de koningen. Ze winnen ermee de *Dunyā* en verliezen ermee hun *Dīn*."
Hij zei: "Je hebt de waarheid gesproken[16].""[17]

Door Ziyād ibn Hudayr is overgeleverd:
"'Umar vroeg mij eens: "Weet jij wat de *Islām* kan vernietigen?"
Ik antwoordde: "Nee." Hij ['Umar] zei: "Het kan vernietigd worden door de schuld van de geleerden, de discussies van de *Munāfiqīn* die de *Qur'an* gebruiken, en de heerschappij van de leiders die de mensen laten afdwalen.""[18]

Het doel van het volgen van een *'Ālim* is niet om dichterbij de woorden van de *'Ālim* te komen, maar om dichterbij de Woorden van Allāh te komen in begrip en inzicht. Bovendien is er niks wat meer helder is dan de *Qur'an* en de *Sunnah*. Allāh zegt talloze keren in de *Qur'an* dat Zijn Woord duidelijk is en de Profeet heeft meerdere malen aangekaart dat deze *Dīn* helder en duidelijk is.

Shaykh 'Abdur-Rahman ibn Hasan āla 'sh-*Shaykh* [de kleinzoon van *Shaykh al-Islām*] *-rahimahullāh-* zegt in *Sharh Kitābu 't-Tawhīd* '*Fath al-Majīd'* in het hoofdstuk '*geleerden als heren nemen naast Allāh*':

"Tot conclusie, iemand die het oordeel van een geleerde verkiest boven een geautoriseerd bewijs [**zoals een *āyah* of *hadīth*], moet zwaar berispt worden. <u>Het is niet toegestaan om een geleerde te imiteren, behalve in zaken van *ijtihād*</u> [wanneer er geen duidelijke klaarblijkelijke oordeel uit de *Qur'an* en of *Sunnah* aanwezig is]."**

Dit zijn zeer heldere woorden van de *Shaykh –rahimahullāh-*. Wanneer een geleerde wat zegt dan vragen we naar het bewijs dat hij haalt uit de *Qur'an* en de *Sunnah*, dan wel niet de

---

[14] Ibn Hibbān, *hadīth* 4586, tevens zwak verklaard door Shu'ayb al-Arn'ūt vanwege 'Abd 'r-Rahmān ibn Mas'ūd [Niet 'Abdullāh ibn Mas'ūd], omdat hij zei dat hij '*majhūl'* is. Andere geleerden classificeerden hem als authentiek zoals Ibn Hajar al-'Asqalānī *hadīth* 4777 en *Imām* adh-Dhahabī was het hiermee eens. Abu Ya'la, *hadīth* 9498. *Majm' az-Zawā'id*, *hadīth* 9225, al-Haythamī zei: "De overleveraars zijn betrouwbaar". *Imām* al-Albānī classificeerde hem ook authentiek in *Silsilatu 's-Sahihah*, *hadīth* 360
[15] Een geleerde van de Salaf
[16] Kortom, zelfs de leider van toen wist dat het de *Murji'ah* waren die altijd hun best deden om in nederigheid dicht bij zijn poorten te staan in de hoop hiermee het luxe van de wereld te verkrijgen. Als een leider dat zelf bevestigt, wie kan dit dan nog tegenspreken?
[17] *Al-Bidāyah wa 'n-Nihāyah*, Vol. 10/276
[18] At-Tirmidhī, *hadīth* 269. *Musnad Imām* ad-Dārimī, *hadīth* 214

uitspraken van de *Sahābah*. Indien dit niet het geval is en we een klaarblijkelijke *āyah* of *hadīth* vinden die de woorden van een bepaalde geleerde duidelijk tegenspreekt en de geleerde blijft zijn bewijs niet aanhalen terwijl een andere waarachtige geleerde die een visie inneemt haaks op de voorgenoemde geleerde wel bewijsvoering naar voren brengt; waarom volgen de mensen die zich toeschrijven aan as-*Salafiyyatu 'l-Irjā'* de woorden van de geleerde niet die met bewijs komt én die aanvullend daarbij vele ontberingen, beproevingen en moeilijkheden meemaakt [nalopend in de voetstappen van de Profeten en vrome voorgangers], máár verkiezen zij de woorden van de geleerde die belabberd bewijs of helemaal geen bewijs aanhaalt, die leeft in alle luxe en ver van beproevingen en ontberingen staat, én sterker nog: gefinancierd wordt door een overheid die het akkoord heeft getekend van de VN-grondwet waarin staat dat de grondwet van de Verenigde Naties boven álle naties en landen [inclusief Allāh's wetgeving] staat. Een overheid dat het principe van *al-Walā wa 'l-Barā* heeft gewist uit het studiecurriculum, omdat de Verenigde Staten reformatie eiste.[19] Een overheid dat *'interfaith'*[20] verspreidt en promoot. Een overheid dat 10.000 *Tullāb al-'Ilm* en *'Ulamā* heeft vastgezet, waarvan velen dan wel niet de meesten zonder proces. Verheven is Allāh! Hoe oordelen zij? Gebruiken zij dan niet hun verstand? Zoals de gezegde gaat: "Een *kālb* [hond] bijt niet in het voedende hand."

'Abdullāh ibn 'Abbās -*radhiyallāhu 'anhu*- zei:
"Stenen staan op het punt vanuit de hemel op jullie neer te regenen: ik zeg tegen jullie: 'de Boodschapper van Allāh zei..' en jullie antwoorden: 'Maar Abū Bakr en 'Umar zeiden..'"

Welke *'Ālim* van nu is hoger in rang dan Abū Bakr en 'Umar dat diens woorden eventueel wel voorrang krijgen boven die van Allāh en Zijn boodschapper? Is het eventueel Rabī' al-Madkhalī en 'Ubayd al-Jābirī die beiden hun *Akhlaq* verloren hebben sinds ze bekend zijn [behalve met hun volgers, althans niet allen, want we weten eerstehands dat vele van hun leerlingen ook wel is ervan langs krijgen op een brute en kinderachtige manier]? Zijn deze twee mannen het? *Na'm*, deze twee *Irjā*-sympathisanten zijn de twee manen aan de hemel voor de *Murji'ah* en de rest is enkel aanwezig voor het verfijnen van het beeld en dit zal later blijken. We hebben het dan ook enkel omtrent *'Aqīdah* en niet omtrent *Siyāsah.* Een verschil wat dezen niet kunnen maken en of niet willen maken.

Imām Ahmad ibn Hanbal –*rahimahullāh*- zei:
"Ik sta verbaasd over die mensen die weten dat een *Sanad* [keten van overleveraars] authentiek is en toch, ondanks dat, zij de mening van Sufyān ath-Thawrī[21] volgen, want Allāh zegt:

---

[19] Critics Say Saudi Textbooks Still Encourage Violence, 14 juli 2009. NPR.org

[20] *Interfaith* is een *Kufr*-gedachtegoed. Zie het verdict van *al-Lajnatu 'd-Dā'imah* [permanente comitée voor *Fatawa* te Saudi-Arabië] *Fatwa* nummer #17300, Het is een lange *Fatwa*, maar zie specifiek punt 8. Getekend door *Shaykh* bin Bāz, Bakr Abu Zayd, Āla 'sh-*Shaykh* en al-Fawzān. In deze lange *Fatwa* stond "Als een moslim oproept tot deze gedachtegoed, dan is het een oproep van *Riddah* [afvalligheid]." Hoe nu dan is het een ideale manier van *Da'wah* geworden? Toen *Shaykh* al-Barrāk berecht zou worden, omdat hij het een oproep van *Kufr* noemde hebben 20 welbekende *'Ulamā* waaronder 'Abdullāh ibn Jibrīn een *Fatwa* uitgevaardigd zeggende "wat hij zei was de *Qur'an* en de *Sunnah*." Enkelen die gesproken hebben over de *Kufr*-ideologie van *interfaith* zijn de *Shuyūkh* Sālih al-Fawzān, 'Abdullāh al-Ghunaymān, ar-Rajihī, as-Sālih en al-Mahmūd

[21] De *tabi'i* [specifiek leerling van de *Sahābah*], ook wel *Amīr ūl-Mu'minīn fī* 'l-*Hadīth* genoemd

فَلْيَحْذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

'En laat degene die zich tegen de bevelen [van de Boodschapper] verzetten, oppassen, want anders zal de *Fitnah* over hen komen of een pijnlijke bestraffing die hen zal treffen.'[22] Weten jullie wat die *Fitnah* is? Die *Fitnah* is *Shirk*! Misschien zal de verwerping van sommige van zijn *–salallāhu 'alayhi wa sallam-* woorden iemand laten twijfelen en in zijn hart afwijken en daardoor vernietigd worden."[23]

Ook zei hij:
''Volg mijn mening niet; noch van [de *A'immah*] Mālik, Shāfi'ī, Awzā'ī of Thawrī, maar neem vanwaar zij namen [de *Qur'an* en *Sunnah*]."[24]

Imām ash-Shāfi'ī *–rahimahullāh-* zei:
"Als je mij iets hoort zeggen, en tegengesteld daaraan is authentiek [een *hadīth*] overgeleverd van de Profeet, weet dan dat mijn intelligentie verloren is gegaan [ofterwijl, laat hetgeen ik zei]."[25]

Ook zei hij:
"..volg het dan [de *Sunnah*], en kijk niet zijdelings naar wat anderen zeggen."[26]

Imām Abū Hanīfah *–rahimahullāh-* zei:
"Het is niemand toegestaan om meningen te accepteren als ze niet weten waar wij [de geleerden] ze vandaan hebben."[27]

Imām Mālik *–rahimahullāh-* zei:
"Voorzeker, ik ben slechts een sterveling: ik maak soms fouten en ik ben soms juist. Kijk daarom naar mijn meningen: accepteer alles wat overeenkomt met het *Boek* en de *Sunnah*; en negeer al hetgeen dat niet overeenkomt met het *Boek* en de *Sunnah*."[28]

Als eender welk individu deze uitspraken leest van de *Salaf* over hoe zij omgingen met bewijsvoering en de acceptatie ervan, dan hoort er geen twijfel meer bij een persoon te zijn dat de waarheid zich bevindt in de *Qur'an* en de *Sunnah* en dat de rest enkel een verheldering is op basis van deze 2 tekstuele bronnen.

---

[22] *Sūrah an-Nūr*, 63
[23] Overgeleverd door al-Fadhl ibn Ziyād en Abū Tālib *–rahimahumāllāh-*
[24] ibn Abi Hātim, Abū Na'īm en ibn 'Asākir (15/9/2)
[25] Abū Na'īm (9/107), Harawī (47/1), *Imām* ibn ul-Qayyim in *I'lāmu 'l-Muwaqqi'īn* (2/363) en Fulānī Pag. 104
[26] Harawī in *Dhamm al-Kalām* (3/47/1), Khatīb al-Baghdadī in *al-Ihtijāj bi ash-Shāfi'i* (8/2), Ibn 'Asākir (15/9/10), Imām an-Nawawī in *al-Majmu'* (1/63), *Imām* ibn ul-Qayyim in *I'lāmu 'l-Muwaqqi'īn* (2/361) en Fulānī Pag. 100
[27] Ibn 'Abdulbarr in *al-Intiqā'fi fadā'il ath-Thalāthah al-A'immah al-Fuqahā'* Pag. 145, *Imām* ibn ul-Qayyim in *I'lāmu 'l-Muwaqqi'īn* (2/309), Rasm al-Muftī Pag. 29,32
[28] Ibn 'Abdulbarr in *Jāmi' Bayān al-'Ilm* (2/32), Ibn Hazm van *Usūl al-Ahkām* (6/149) en Fulānī Pag. 72

Men hoort verbaast en verbijsterd te staan van een persoon die hoort dat de Profeet -*salallāhu 'alayhi wa sallam*- in een bepaalde kwestie *'Zwart'* zegt, terwijl een bepaalde *Shaykh* in deze kwestie *'Wit'* zegt, maar ten koste van de woorden van de Profeet alsnog de woorden van de *Shaykh* neemt boven die van de Profeet -*salallāhu 'alayhi wa sallam-!* Indien men oprecht is en het ervoor over heeft om de *Haqq* te volgen ten koste van zijn comfort-zone, vrienden, stichting en familie dan zal Allāh waarlijk die persoon leiden naar de *Haqq.* Het tegenovergestelde is echter ook waar; wie de *Haqq* niet wilt aannemen om zodoende zijn comfort-zone, zijn vriendenkring en zijn stichting die zijn emoties behaagt te behouden, puur omdat hij zich 'er goed bij voelt' ten koste van de *Haqq*, zal door Allāh nooit en te nimmer geleid worden. Deze persoon heeft zich namelijk niet 'de liefde omwille van Allāh' eigen gemaakt en hij moet zeer zeker uitvoerig werken aan zijn *Niyyāh.* We vragen Allāh om onze harten te zuiveren. Waarlijk, Hij is tot alles in staat.

Verder over het spectrum van dit onderzoek

Hier vóór jullie, is editie #1 van de reeks series van '*De Benodigde Verduidelijking m.b.t. Allāh's Alleenrecht In De Wetgeving'.* In deze reeks zal verduidelijkt worden wat de regelgeving is met betrekking tot een individu of een groep individuen in machtspositie die de wetten van Allāh veranderen voor mensgemaakte wetten en/of grondwetten voorschrijven die haaks staan op de *Sharī'ah* van Allāh en de principes van *Islām,* aan de hand van *āyah* 4:65 van de Qur'an. Het perspectief van *Ahlu 's-Sunnah* zal hier behandeld worden; niet van de *Khawārij*, noch van de *Murji'ah*. We zullen het middelste pad bewandelen tussen deze twee in blijvende door middel van bewijsvoering en verheldering. Het zal voor eenieder glashelder worden en het zal opklaring geven in de mist van dwaling voor eenieder die oprecht is. Zo ook dient er vermeld te worden dat hetgeen staat in de werken van Al-Ghurabā Publicaties waar wordt gesproken over bepaalde lijfstraffen in het specifiek en algemeen [zoals bijvoorbeeld het amputeren van de hand van de dief, geselen van een dronkaard en *Jihād*] enkel van toepassing zijn op plekken waar geregeerd wordt met de ware *Sharī'ah* en waar er een *Amīr* aan de hoofd is die voldoet aan alle criteria van leiderschap, zoals de geleerden van vroeger en heden hebben aangekaart en niet leken als wij. Hetgeen wat wordt behandeld is enkel een bespreking van traditionele islamitische theologie.[29]

In deze reeks e-books gaan we niet in op *shubuhāt*[30] die er bestaan omtrent dit onderwerp. Dit zal *bi'idhnillāh* uitvoerig worden behandelt in andere aankomende e-books waarin er een series zal zijn met betrekking tot de *shubuhāt* aangaande dit onderwerp. De reden is dat men mij geadviseerd heeft om korte werken te schrijven, omdat dit naar alle waarschijnlijkheid beter en effectiever zal zijn dan lange stukken die bij de mens een bepaalde vorm van vermoeidheid kan wekken. Moge Allāh ons vergeven voor onze tekortkomingen en dezen overzien. Als dit niet het geval was, zou ik zeker uitvoerig bijkomende zaken en *shubuhāt* behandeld hebben. Het aantal *shubuhāt* dat ik telde aangaande dit onderwerp was op een getal van 17 uitgekomen! Dit wil ik dus met de toestemming van Allāh, de Almachtige, in een nieuwe reeks e-books behandelen. *Sabr* is zodoende op zijn plaats voor eenieder die oplettend en oprecht is.

Enkele aspecten van misverstanden echter kunnen worden verhelderd in dit werkstuk, dit dient erbij gezegd te worden. De manier van uiteenzetting in deze reeks edities en e-books is als volgt: een *āyah* uit het boek van Allāh wordt geciteerd en deze wordt uitgelegd door middel van de woorden van de *Sahābah*, *'Ulamā-u 's-Salaf*[31] en *'Ulamā-u 'l-Khalaf*[32]. Zodoende geen twijfel achterlatend bij een verwarde persoon en een toevoeging van zekerheid aan de zekere persoon, *bi'idhnillāh*. Het zal de krachtigste manier zijn ter verduidelijking en ook de effectiefste zolang de Woorden van Allāh centraal staan.

[29] Met name bedoelt voor de *Kāfir Hukūmah,* opdat ze geen foute verdraaiingen maken zoals ze altijd wensen te doen uit nijd en jaloezie. Moge Allāh hun "……..".

[30] Misverstanden

[31] *'Ulamā* van de voorgangers

[32] *'Ulamā* van recent (opvolgers van de voorgangers)

Het goede van dit werk komt van Allāh en het slechte komt van mijzelf en van de vervloekte *Shaytān.* Ik vraag Allāh dat hij dit werk zuiver voor Zijn Aangezicht laat zijn en dat Hij mij vergeeft voor de fouten die erin voorkomen.

Āmīn, wa ākhiru da'wanā ani 'l-Hamdulillāhi Rabb 'l-'Ālamīn.

Jullie broeder, *Abū Nāsir al-Kūrdī*

Het eerste onderzoeksdomein, *Āyah 4:65*

Allāh, *subhānuhu wa ta'āla,* zegt in Zijn Duidelijke Boek:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤۡمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ لَا يَجِدُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ حَرَجٗا مِّمَّا قَضَيۡتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسۡلِيمٗا

"**Bij jouw *Rabb* [o Muhammad]! Ze zullen niet geloven totdat ze jou de rechter hebben gemaakt in al hun onenigheden en vervolgens in hunzelf geen verzet vinden en zichzelf compleet onderwerpen [aan jou oordeel; Allāh's oordeel]**."[33]

1. *Imām* ibn Kathīr –*rahimahullāh*- legt deze *āyah* uit onder het kopje 'Iemand wordt geen gelovige totdat hij verwijst naar de Boodschapper [;*Qur'an* en *Sunnah*][34] voor de wetgeving en zichzelf onderwerpt tot zijn besluiten':

"Allāh zweert bij Zijn Glorie, Meest Geëerde Zelf, dat niemand *Imān* zal bereiken totdat hij verwijst naar de Boodschapper voor wetten in álle zaken. Ze houden zicht vast aan de Profeets wetgeving, en vinden hierbij geen enkele twijfelachtigheid in zijn besluit, ze onderwerpen zich compleet [aan de Profeets wetgeving; Allāh's wetgeving] zowel in het innerlijke als het uiterlijke. Ze onderwerpen zich aan de Profeets besluit met totale onderwerping zonder enige afwijzing, ontkenning of beargumentatie [...] In zijn *Tafsīr* heeft *Al-Hāfidh* Abu Ishāq Ibrahīm bin 'Abd 'r-Rahmān bin Ibrahīm bin Duhaym overgeleverd dat Damrah overgeleverd heeft dat twee mannen hun dispuut brachten naar de Profeet en hij velde een oordeel in voordeel van degene die het recht aan zijn kant had. De persoon die het dispuut verloor zei: "Ik ben het hier niet mee eens.'' De andere persoon vroeg hem: "Wat wil je dan?" Hij zei: ''Laten we gaan naar Abū Bakr as-Siddīq." Dus ze vertrokken naar Abū Bakr as-Siddīq en degene die het dispuut had gewonnen zei: "We zijn naar de Profeet gegaan en hij heeft een besluit in mijn voordeel gegeven." Abū Bakr zei: "Dan is het besluit hetgeen wat de Boodschapper van Allāh heeft geveld." De persoon die het dispuut had verloren bleef het besluit weigeren en zei: "Laten we gaan naar 'Umar ibn al-Khattāb". Toen gingen ze naar 'Umar ibn al-Khattāb en degene die het dispuut had gewonnen zei: "We zijn naar de Profeet gegaan en hij heeft een besluit in mijn voordeel gegeven, maar deze man weigert om zich te onderwerpen aan zijn besluit." 'Umar ibn al-Khattāb vroeg de andere man en die bevestigde dat. 'Umar ging naar zijn huis en kwam terug uit zijn huis met zijn zwaard. Hij sloeg de man die het oordeel van de Boodschapper weigerde met het zwaard op zijn nek en vermoordde hem. Hierna

[33] *Sūrah an-Nisā*, 65

[34] De Profeet –*salallāhu 'alayhi wa sallam*- spreekt nooit uit zijn eigen begeerte. Zoals Allāh zegt in *Sūrah an-Najm* [53:3-4]:

وَمَا يَنطِقُ عَنِ ٱلۡهَوَىٰٓ (٣) إِنۡ هُوَ إِلَّا وَحۡيٞ يُوحَىٰ (٤)

"Hij spreekt niet uit zijn begeerte, het is zeker enkel een openbaring dat aan hem geopenbaard is [dat hij voordraagt]."

openbaarde Allāh de *āyah* [waarin Hij, *azzawajal*, 'Umar gelijk geeft:] "Bij jouw Rabb [o Muhammad]! Ze zullen niet geloven.." [4:65]. "[35]

Sommigen die zwak van begrip zijn, laf in karakter en kwaadaardig in persoonlijkheid beweren dat de *Imān* waarnaar wordt verwezen in deze *āyah* de ontbreking van de complete *Imān* is, zoals bijvoorbeeld het geval is met de *hadīth* waarin de Profeet –*salallāhu 'alayhi wa sallam*- zegt: **"Niemand van jullie zal [werkelijk] geloven totdat hij wilt voor zijn broeder wat hij wilt voor zichzelf."**

Dit is allereerste fout, want

- de context van deze *āyah* zit, zoals we zometeen zullen zien, in *āyāt* waar wordt gesproken over de *Munāfiqīn* en de redenen van het tenietdoen van hun *Imān*,
- de reden van openbaring van deze *āyah* was dat een man naar een ander verwees dan de Boodschapper van Allāh –*salallāhu 'alayhi wa sallam*- met betrekking tot de wetgeving en dat deze man door 'Umar werd geëxecuteerd onder de misdaad van *Riddah* en dit [*Riddah* van de persoon die verwijst naar ander dan de Boodschapper van Allāh in *Hukm*] werd door Allāh bevestigt, aldaar we zien dat 'Umar daarvoor al wist dat dit *Riddah* was dus de analyse met complete *imān* klopt niet,
- er is geen *āyah*, noch *hadīth* wat eventueel blijk zou moeten geven dat het misgunnen van je broeder *Kufr* is, terwijl er tig *āyāt* en *ahadīth* zijn die laten blijken en soms expliciet en duidelijk zeggen dat het *Kufr* is om de Wetgeving van Allāh te laten en in plaats hiervan andere wetten te handhaven,
- er is een *Qā'idah* [principe] bij de *Usūliyīn*[36] en dat is dat alles wat *Kufr* genoemd wordt in de *Qur'an* of *Sunnah Kufr 'l-Akbar* is totdat het tegendeel wordt bewezen[37]. Zo ook is alles wat geen *Kufr* genoemd wordt geen *Kufr* totdat het tegendeel wordt bewezen.

Laat de onwetende een bewijs brengen waarbij het misgunnen van je broeder *Kufr* is of zo genoemd wordt in eender welke *āyah* of *hadīth*. Indien hij dat niet kan, wat zeker het geval is, vragen we hem Allāh te vrezen in zijn belabberdheid in omgang met de *Dīn* en roepen wij hem op hiervoor vergiffenis te vragen aan Zijn *Rabb*. Zeker, Hij is de Meest Vergevingsgezinde en Zachtaardige.

---

[35] *Tafsīr ibn Kathīr, Sūrah an-Nisā,* 65

[36] De geleerden die door Allāh gezegend zijn inzake *Fiqh* van de *Dīn*

[37] Zoals bijvoorbeeld het geval dat de Profeet –*salallāhu 'alayhi wa sallam*- zei dat het vechten tegen je moslimbroeder *Kufr* is, maar in een andere *hadīth* kondigt de Profeet een gebeurtenis aan waarbij twee grote moslimlegers tegen elkaar zullen vechten [de '*Ulamā* zeggen dat dit de Slag van *Siffīn* was en, waarbij het leger van 'Alī en Mu'āwiyyah –*radhīyallāhu 'anhumā*- elkaar troffen. Ook dient vermeld te worden dat dit een misvatting was tussen de twee legers en beide legers hebben geen *Kufr* begaan ter alle verduidelijking]. Met ander woorden de *Kufr* [van het vechten tegen je moslimbroeder] is *Kufr al-Asghar* vanwege andere expliciete *ahadīth* die bewijzen dat iemand die dit pleegt geen *Kāfir* wordt, immers de Profeet noemde het 'twee grote moslimlegers of kanten'. Zo ook zei de Profeet dat alcohol drinken *Kufr* is [als het hierbij was gebleven dan zou het *Kufr al-Akbar zijn*, zoals de *Khawārij* deden], maar dan zien we een andere *hadīth* die deze daad een niveau omlaag haalt brengt naar *Kufr al-Asghar* en die *hadīth* is dat een *Sahābī* niet kon stoppen met het drinken van alcohol en telkens gegeseld werd tot op het moment dat de *Sahābah* hem begonnen uit te schelden. De Profeet zei: "Doe dat niet, want voorwaar: hij houdt van Allāh en Zijn Boodschapper."

Wij, echter zullen bewijs na bewijs brengen die aantonen zonder twijfel en aarzeling dat *at-Tashrī' al-'Āmm Kufr* en *Shirk* is dat een individu uit de *Millāh* haalt indien hij dit bezigt en dat enkel een mentaal beperkte individu nog kan aarzelen in deze zaak.

Aanvullend weten we dat het bloed van een moslim enkel *halāl* wordt in drie gevallen:

- Uit vergelding op moord van een andere moslim
- De persoon ging vreemd, pleegde *Zinā*
- Hij is afvallig geworden van zijn *Dīn*

Zoals de *hadīth* 14 van *Imām* an-Nawawī ons leert waarin de Boodschapper van Allāh zegt:

لاَ يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلاَّ بِإِحْدَى ثَلاَثٍ النَّفْسُ بِالنَّفْسِ وَالثَّيِّبُ الزَّانِي، وَالْمَارِقُ مِنَ الدِّينِ التَّارِكُ الْجَمَاعَةَ"

"Het bloed van een moslim, die getuigt dat er geen god is dan Allāh en dat ik de Boodschapper ben van Allāh, wordt niet *halāl* behalve in drie gevallen: [vergelding van een] ziel voor ziel, en de getrouwde persoon die *zinā* pleegt en degene die uit zijn *Dīn* treed en de gemeenschap verlaat."[38]

Onder welke categorie valt de man die door 'Umar werd geëxecuteerd? Ieder persoon met een greintje gezond verstand weet dat het de 3e categorie is en niet voor *zinā* of voor *qisās*. De reden van de executie van de man was niet vanwege het feit dat hij *istihlāl* deed en daarbij dus met zijn tong iets wat *harām* was *halāl* verklaarde. Het was puur om het feit dat Hij zijn oordeel zocht bij ander dan de Boodschapper van Allāh, terwijl de *Hukm* van de Boodschapper van Allāh al bekend was. Zo ook hebben wij de *Hukm* van de Boodschapper van Allāh in economie, staatsrecht, in algemenere termen privaatrecht en publiekrecht via de *Sunnah* en de *Qur'an*, die uiteindelijk allemaal afkomstig zijn van Allāh. Wie hiervan afkeert en de straf op bijvoorbeeld *zinā* en diefstal zoekt van een andere bron dan het Boek van Allāh en de *Sunnah* van de Boodschapper is een *Kāfir Murtadd* zonder enige twijfel. Stel dat iemand de *Hukm* van de *Salāh* en hoeveel *Rak'āt* per gebed dienen verricht te worden zoekt uit een andere bron dan de *Qur'an* en *Sunnah* en de weg van de *Sahābah*, en deze zoekt van zijn eigen begeerten of van de Verenigde Naties. Of hij gaat stemmen of *Salātu 'l-Maghrib* drie *Rak'āt* is of vier *Rak'āt* is. Wie twijfelt hierover, behalve een *Jāhil*? Iedereen die niet drie *Rak'āt* bidt voor *Salātu 'l-Maghrib,* maar in plaats van dat vier *Rak'āt* bidt en [diegene het expres doet] wordt hij *Kāfir* verklaart, terwijl dit niet in de *Qur'an* staat, maar in de *Sunnah*. Wat horen we dan te zeggen over iemand die de straf van diefstal [dat wel in de *Qur'an* staat], namelijk het amputeren van de hand, vervangt voor gevangenisstraf? Er is geen verschil tussen iemand die dit doet en expres vier Rak'āt bidt voor *Salātu 'l-Maghrib.* En zeker Allāh is Degene die de harten blind maakt.

[38] Sahih Bukhārī 6878, boek 87, *hadīth* 17
Sahih Muslim 1676, boek 28, *hadīth* 34

Deze *Sahābī* die *Riddah* pleegde keerde zich niet af van de *Hukm* van de Boodschapper van Allāh naar de *Hukm* van zijn eigen brein of die van de Verenigde Staten of Groot-Brittannië. Deze *Sahābī* keerde zich af van de *Hukm* van de Boodschapper van Allāh en ging naar Abū Bakr *as-Siddīq* en 'Umar *al-Farūq*!

Als hiermee al *Riddah* pleegde, wat moeten we dan zeggen omtrent degene die niet naar Abū Bakr *as-Siddīq* en 'Umar *al-Farūq* gaan, maar naar de grootste *Kufrī* [Verenigde]-Naties in de dal van de geschiedenis van de *Ummah* voor *Hukm* en *Tashri'*! Ze keren naar hun *Kufr*-wet in zaken van uitermate belang voor het lot van de *Ummah*, *Hukm* zoekende bij de grootste wolven tegen de *Islām*, terwijl zij naar hun opkijken, bewonderen, respecteren, warm onthalen en zelfs contracten sluiten ten nadele van de moslims omwille van hun eigen begeerten en lusten.

Deze *āyah* met deze *Tafsīr* van de grote *Mufassir* ibn Kathīr –*rahimahullāh*-, waar duidelijk de reden van openbaring in staat inclusief de leringen die hieruit getrokken zijn, is al voldoende bewijs opzich om dit onderwerp af te sluiten en het hierbij te laten. Het is glashelder, eenduidig en laat geen dubbelzinnigheid achter. De regelgeving van eenieder die de Wetten van de Almachtige verandert voor andere wetten door middel van *at-Tashrī' al-'Āmm* of *Tahākum* bezigt naar iets anders dan wat Allāh heeft geopenbaard [in de zaken die geopenbaard zijn[39]] is een *Kāfir Murtadd* en treed uit de *Millah*.

Dit is niet in een normaliter dagelijkse privé geval waar geen wet van Allāh in het specifiek beschikbaar over is, zoals hoe sommige dwazen zeggen "Dus als een persoon de verftekeningen van zijn dochters beoordeelt en ten onrechte oordeelt tussen hen wordt een *Kāfir*?" Deze overduidelijk foute misverstand zal in latere e-books behandeld worden, alhoewel de onzinnigheid van dit argument al voor zich spreekt.

[39] Dit punt is heel belangrijk om in beschouwing te nemen. Meer hierover in komende edities e-books, *bi'idhnillāh.*

2. *Shaykh 'l-Islām* ibn Taymīyyah –*rahimahullāh*- in zijn boek '*as-Sāram al-Maslūl 'alā Shātim ar-Rasūl*' over deze *āyah [4:65]*:

"Allāh zweert bij Zichzelf dat de mensen niet geloven totdat zij Muhammad –*salallāhu 'alayhi wa sallam*- de rechter maken tussen al hun geschillen en dat zij geen bezwaar mogen hebben tegen zijn *Hukm*, integendeel; ze moeten zich onderwerpen aan zijn *Hukm,* zowel in het innerlijk als het uiterlijk. Allāh zei namelijk hiervóór [4:60-61]:

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُواْ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓاْ إِلَى
ٱلطَّٰغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوٓاْ أَن يَكْفُرُواْ بِهِۦ وَيُرِيدُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا (٦٠) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْاْ إِلَىٰ
مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ رَأَيْتَ ٱلْمُنَٰفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودًا (٦١)

"Heb je degenen (de *Munāfiqīn*) gezien die beweren dat ze geloven in hetgeen wat naar jou neergezonden was, en hetgeen vóór jou neergezonden was, en zij (tegelijkertijd) het oordeel wensen te zoeken bij de *Taghūt* (voor hun onenigheden) terwijl ze opgedragen waren om er ongelovig in te zijn? De *Shaytān* wenst hun ver te laten afdwalen. En wanneer er tegen hun gezegd wordt 'Kom naar hetgeen wat Allāh neergezonden heeft en naar de Boodschapper' zie jij de *Munāfiqīn* zichzelf afwenden [en hun ruggen naar jullie keren]."[40]

<u>Dus Allāh maakt het hier overduidelijk dat wie dan ook wordt opgeroepen om te oordelen en recht te spreken met het Boek van Allāh en de *Sunnah* van de Profeet, en dan de Profeet's oordeel [*Sharī'ah* van Allāh] verhindert; hij een *Munāfiq* is.</u> En Allāh zegt:

وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَمَآ أُوْلَٰٓئِكَ
بِٱلْمُؤْمِنِينَ (٤٧) وَإِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم مُّعْرِضُونَ (٤٨)
وَإِن يَكُن لَّهُمُ ٱلْحَقُّ يَأْتُوٓاْ إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ (٤٩) أَفِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ٱرْتَابُوٓاْ أَمْ يَخَافُونَ أَن
يَحِيفَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۥ ۚ بَلْ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ (٥٠) إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوٓاْ
إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ (٥١)

"Zij (de *Munāfiqīn*) zeggen: "We hebben geloofd in Allāh en in de Boodschapper, en we gehoorzamen" dan wendt een groep van hen zich af en zij zijn geen gelovigen. En wanneer ze worden opgeroepen naar Allāh [;Zijn Woorden, de *Qur'an*] en zijn Boodschapper om te oordelen tussen hun: Zie dan toe! Een groep weigert en keert zich ervan af, maar als het recht bij hen was dan zouden ze wensend en onderwerpend gekomen zijn. Is er een ziekte in hun hart? Of twijfelen ze of vrezen ze dat Allāh en Zijn Boodschapper fouten zullen maken in de *Hukm*? Welnee, zij zelf zijn de *Dhālimūn* [;de polytheïsten, hypocrieten en onrechtvaardigen]."[41]

<u>Dus Allāh maakt duidelijk die wie dan ook zich afwendt van het accepteren van de Boodschappers oordeel, hij een *Munāfiq* is. Hij is geen gelovige, want een gelovige is degene die zegt: "We horen en gehoorzamen." Dus deze *Nifāq* [Hypocrisie] verwijdert alle</u>

[40] *Surah an-Nisā*, 60-61
[41] *Surah an-Nūr,* 47-51

***imān*[42] door het zich af te wenden van de *Hukm* van de Boodschapper en het begeren naar andermans *Hukm* en dit is zelfs van toepassing als zijn afwijzing [van de *Hukm* van de Boodschapper] komt vanuit zijn overweldigende begeerten.**"[43]

Zie hier de duidelijke woorden van *Shaykh 'l-Islām* ibn Taymīyyah daar hij zegt dat degene die zich afwendt van het oordeel van de Boodschapper, en dus indirect ook van Allāh [aangezien de Boodschapper nooit uit zijn eigen begeerten spreekt], een *Munāfiq* is wiens *Nifāq* de *Imān* volledig tenietdoet!! Wat zeggen we dan over degenen die worden opgeroepen tot de *Hukm* van Allāh en Zijn Boodschapper en dan deze mensen vastzetten, bestrijden en zwart maken?! Waar zijn degenen, die beweren dat dit *Kufr 'l-Asghar* is, van het oproepen tot de *Sharī'ah*?! Of is *Kufr 'l-Asghar* niet zo erg?! Is het sterker nog, een reden voor deze *Murji'ah* om degenen die in hun ogen *Kufr 'l-Asghar* plegen te helpen tegen degenen die oproepen tot de *Sharī'ah*?! Is het dan zó mooi dat er *Kufr 'l-Asghar* wordt gepleegd?!

Welnee! Het is enkel een manier van de paleisgeleerden om de *Hākim* [leider] kost wat het kost moslim te behouden in de ogen van de '*awwam* [gewone volk]. Als degenen die valselijk beweren dat *at-Tashrī' al-'Āmm Kufr 'l-Asghar* is, waarom roepen ze dan niet de *Hākim* op om *Sharī'ah* toe te passen en de democratie te verwerpen in plaats van het steunen van deze *Tawaghīth* tegen de moslims? Sinds wanneer is *Kufr 'l-Asghar* zo rooskleurig en mooi en sinds wanneer is het waardig om je ziel op te offeren voor iemand die dit continu bezigt? Als een individu zijn verstand niet heeft verloren weet hij dat deze mensen leugenaren zijn en zich beroepen op de verdraaide *Nusūs* [teksten] van de '*Ulamā as-Salaf wa 'l-Khalaf* om zo hun begeerten te behartigen. Zelfs als hun *Walī al-Amr* in hun ogen *Kufr 'l-Bawah* had begaan en tig keer *istihlāl* had bewerkstelligt zouden ze dit [hun *Kufr*] niet toegeven, en zij weten dat zelf dondersgoed. Indien ze dit ontkennen met hun tongen, dan kunnen ze het niet ontkennen in hun harten, als ze nog überhaupt een hart hebben.

3. *Imām* ibn al-Qayyim –*rahimahullāh*- zegt over deze *āyah* [4:65]:

"De Meest Geprezene zwoer bij Zijn Heilige Zelf een grote bezwering, met de ontkenning van de *Imān* van Zijn Schepselen, totdat zij Zijn Profeet de rechter maken in alle zaken tussen hun. Dit geldt voor de meest algemene zaken en de meest specifieke zaken, de wetten van de *Sharī'ah*, de *Ma'ād* en alle details. *Imān* kan niet gefundeerd zijn in hun harten, zelfs als zij hem als een rechter hebben genomen, totdat zij niet twijfelachtig zijn en geen gesloten borsten [verzet in hunzelf] hebben jegens de *Hukm* van de Boodschapper. Bovendien, moeten hun harten open zijn naar zijn *Hukm* en het accepteren

[42] Dit is een duidelijke weerlegging op zij die zeggen dat de woorden van Allāh in de *āyah* **"Falā wa Rabbika lā yu'minūna.."** betekent **"Lā yastakmilūna 'l-Imān"** [vertl. de *imān* wordt niet vervolmaakt] en dat de *Khawārij* –*qātalahumullāh*- degenen waren die deze *āyah* namen voor het 'tenietdoen van *al-Imān*'. Nog erger dan dat is dat deze dwazen de woorden van *Shaykh 'l-Islām* ibn Taymīyyah –*rahimahullāh*- gebruiken om die claim te versterken door zijn woorden uit *Minhāj 's-Sunnah* (5/131) erbij te halen, waar we in andere stukken *bi'idhnillāh* nader onderzoek in gaan doen. Weinig wisten ze dat ze de verkeerde persoon hebben gebruikt om hun *irjā'* te steunen. Of gaan deze *Masākin* verder en beweren ze dat de *Shaykh* –*rahimahullāh*- een schizofreen is en dat hij zichzelf tegenspreekt en weerlegt?! Of gaan ze beweren dat hij, zoals ze overigens vaak doen met '*Ulamā*, deze woorden terugnam [zonder natuurlijk bewijs te brengen van hun kant]?!

[43] *as-Sāram al-Maslūl 'alā Shātim ar-Rasūl,* pag. 37-38

met een complete acceptatie en zelfs dan nog zou hun *Imān* niet gevestigd zijn totdat zij bij hun acceptatie tevredenheid voegen en zij zich onderwerpen tot zijn *Hukm* zonder bevraging en zonder ertegen in te gaan of er zich van af te wenden."[44]

De woorden van de *Imām* zijn duidelijk en enkel een mentaal beperkte of arrogante persoon kan nog proberen om zich een weg uit deze woorden te banen. *Imān* kan niet bestaan zelfs als diegene de *Hukm* van de *Sharī'ah* accepteert, maar in zijn hart verzet ertegen vindt. Dit zijn de woorden van de dokter van de harten, *Imām* ibn al-Qayyim –*rahimahullāh*-.

4. *Shaykh* Muhammad ibn Ibrahīm Āla '*sh-Shaykh –rahimahullāh*- van de kleinkinderen van *Shaykh al-Islām* Muhammad ibn 'Abdulwahhāb –*rahimahullāh*- en tevens voormalig *Muftī* van het Land van de Twee Heiligdommen in de tijd 1953-1969 zei:

"<u>Zeker, van de duidelijke *Kufr al-Akbar* is het implementeren van vervloekte wetten op het niveau van hetgeen waar *ar-Ruhu 'l-Amīn* [*Jibrīl*] mee is neergedaald op het hart van Muhammad –*salallāhu 'alayhi wa sallam*-</u>, zodat hij [Muhammad –*salallāhu 'alayhi wa sallam*-] van de waarschuwers werd in duidelijke Arabische taal om daarmede een wetgeving te zijn voor alle geschapen wezens en om daarmede hetgeen te zijn waar alle mensen met onenigheden naar terug keren, want [indien dit niet gebeurt, is] dit in tegenspraak met de woorden van Allāh: ''En als jullie het onderling oneens zijn over iets, verwijs het dan naar Allāh en Zijn Boodschapper, <u>indien jullie geloven in Allāh en in de Laatste Dag</u>." [4:59] <u>En Allāh, subhānuhu wa ta'āla, heeft de *Imān* ontkent van degene die zijn *Hukm* van hetgeen wat tussen hun plaatsvindt niet brengt naar de Profeet –*salallāhu 'alayhi wa sallam*-</u>. Hij, *subhānuhu wa ta'āla*, heeft dit gedaan als een complete ontkenning door de statements van ontkenning te herhalen met een bezwering. Hij, *ta'āla*, zei: "Bij jouw *Rabb* [o Muhammad]! Ze zullen niet geloven totdat ze jou de rechter hebben gemaakt in al hun onenigheden.." [4:65] En het was niet genoeg voor Hem, *ta'āla*, voor hen om hun *Hukm* te brengen naar de Boodschapper –*salallāhu 'alayhi wa sallam*- totdat zij erbij toevoegden dat zij in hunzelf geen ongemak vinden. Hij voegde dit bij Zijn Woorden toe: en "..vervolgens in hunzelf geen verzet vinden en zichzelf compleet onderwerpen [aan jou oordeel; Allāh's oordeel]." *Al-Haraj* betekent samentrekking. Het is dus een voorwaarde dat hun harten open moeten zijn jegens het [*Hukm* van Allāh] en dat zij geen één ongemak of benauwdheid hierbij voelen. En Hij, *ta'āla*, vond deze twee zaken [;brengen van alle onenigheden naar de *Sharī'ah* en geen verzet voelen in diens hart] niet voldoende totdat zij bij deze twee '*al-Istislām*' [onderwerping] toevoegden. En dat is totale onderwerping gepaard met totale gehoorzaamheid aan zijn *Hukm* tot op het punt dat zij alle banden met hun *Nafs* verbreken en zij zich onderwerpen aan de Ware *Hukm* met totale onderwerping en om deze reden heeft Hij bij Zijn Woorden [;*Yusallimū*] '*Taslīmā*'[45] toegevoegd, wat laat zien dat het niet genoeg is zich te onderwerpen, maar dat het totale onderwerping moet zijn."[46]

---

[44] *At-Tibyān Fī Aqsām 'l-Qur'ān*, pag. 270

[45] Letterlijk vertaald zegt de *āyah*: "en zij onderwerpen zich een onderwerping", dit in Arabisch *Balagha* houdt 'het nadruk zetten op de handeling of daad' in. Het kan dus vertaald worden als "en zij onderwerpen zich volledig [compleet, totaal, volslagen etc.]

[46] Uittreksel uit de *Risālah* van de *Shaykh* "*Tahkīm al-Qawānīn*"

5. *Shaykh* Ahmad Shākir *–rahimahullāh-*, zei in zijn *Tafsīr* op de *āyah*, **"Bij jouw *Rabb* [o Muhammad]! Ze zullen niet geloven totdat ze jou de rechter hebben gemaakt in al hun onenigheden.." [4:65]:**

"Dus kijk, o moslims, in alle islamitische landen, of althans degenen die beweren islamitisch te zijn, in alle delen van de wereld, naar wat jullie vijanden van de missionarissen en kolonisten jullie hebben aangedaan! Ze hebben op de moslims wetten van dwaling geforceerd die de etiketten en de *Dīn* vernietigen. De Europese wetgeving, die in feite afgodsbeelden zijn, zijn niet gebaseerd op een *Sharī'ah* noch *Dīn*, eerder gezegd zijn deze wetten geïntroduceerd door de gemiddelde *Kāfir* man die weigerde te geloven in de Boodschapper van zijn tijd, 'Isā –*'alayhi 's-salām*- [een zogezegde Christen dus]. En Hij bleef op de dwaling van polytheïsme in wat hij had van *Fisq* en *Fujūr*. Deze persoon was *Justinyan*, de vader van de wetten en degene die de basis, zoals ze claimen, hiervoor heeft gelegd en een belangrijke man uit Egypte die onrechtvaardig zichzelf toeschreef aan *Islām*, en zich niet veel schaamde om de wetten van de *Fāsiq* en polytheïst te vertalen en het "de Code van Justinyan" te noemen spottend met "de Code van *Mālik*" een van de encyclopedieën van Islamitische *Fiqh*, die zich baseerde op het Boek en de Sunnah en tot wie de titel *Imām Dar al-Hijrah* wordt toegeschreven! Dus kijk naar het niveau van absurditeit en schaamteloosheid van die man!

Deze wetten die door de vijanden van de *Islām* werden geforceerd op de moslims vanwege pure vijandigheid; is in feite een andere religie die ze hebben gemaakt voor de moslims ter vervanging van hun pure *Dīn*. Dit omdat zij het *Wājib* hebben gemaakt op de moslims om het te volgen en het te gehoorzamen. En zij zetten in de harten liefde en verering voor deze wetten totdat zij [de hypocrieten] zelfs op hun tongen en pennen woorden nemen [voor deze wetten] als "de heiligheid van de wetten'' of "de heiligheid van de rechtbanken" of "de heiligheid van de wetgevingen" en nog meer woorden als deze, die ze weigeren te gebruiken ter beschrijving van de Islamitische *Sharī'ah*. Integendeel ze beschrijven de *Sharī'ah* van Allāh met woorden als "Reactionair", "stilstaand", "priesterschap" of "de *Sharī'ah* van de jungle" of andere van zulke duivelse woorden die je ziet in hun kranten, magazines of 'moderne' boeken, die geschreven zijn door de volgers van die polytheïsten.

Daarna begonnen ze deze verzonnen wetten en de studies van die verzonnen wetten te beschrijven met termen als "*al-Fiqh*", en "*al-Faqih*" en "*at-Tashri'*" en "*al-Musharra'*" en andere van zulke termen die gewoonlijk werden gebruikt door de '*Ulamā* van de *Islām* om de *Sharī'ah* en haar geleerden mee te beschreven. Ze gaan dan zelfs verder tot het niveau dat zij de *Dīn* van *Islām* en haar *Sharī'ah* vergelijken met hun verzonnen 'moderne' *Dīn* […] en deze moderne *Dīn* werd de basis voor de moslims om hun onenigheden naartoe te brengen en ermee te oordelen in de meeste Islamitische landen, of het nou iets is in hetgeen zich schikt met de wetten van de *Sharī'ah* of juist tegenstrijdig eraan is. En dit allemaal is valsheid en rebellie, omdat wat zich toevallig schikt met de *Sharī'ah*, niet uit gehoorzaamheid aan het bevel van Allāh of zijn Boodschapper is gedaan [, maar uit begeerten die toevallig overeenkomen met de *Sharī'ah*]. Dus wat overeenkomt met de

***Sharī'ah* of tegenstrijdig is eraan [van hun wetten]; beiden zijn in de modder van dwaling dat ernaar toe leidt dat de volger hiervan in het Vuur zal vertoeven en het is niet toegestaan voor de moslim om er onderwerpend aan te zijn [d.m.v. daden] óf om er tevreden mee te zijn [d.m.v. het hart]. En we zullen deze toevoegen onder de betekenis van de *Tafsīr* van *Imām* ibn Kathīr op de *āyah* 50 van *Sūrah al-Mā'idah*[47], *in shā Allāh*."[48]**

[47] De *Tafsīr* van *Imām* ibn Kathīr op *āyah* 5:50 waarnaar wordt verwezen gaat als volgt:

"Allāh, *Ta'āla*, veroordeelt degenen die zich afwenden van Zijn *Sharī'ah*; de wetten die goed zijn voor de moslims; de wetten die hetgeen wat het kwaadaardig is verbiedt. Allāh verwerpt degenen die wetten volgen van persoonlijke begeertes en degenen die de wetten van *Kufr* overnemen zoals de wetten die geïmplementeerd werden door de Tartaren die onder de macht waren van Genghis Khan, hun koning. Deze wetten waren een mengsel van het jodendom, christendom en wetten die overeenkwamen met zijn begeerten. Zouden we deze wetten voorrang moeten geven boven de *Sharī'ah* van Allāh en Zijn Profeet?! Wie dit doet [;voorrang geven aan andere wetten door deze te implementeren en de *Sharī'ah* van Allāh te verwaarlozen en omlaag te halen] is een *Kāfir*! En hem vermoorden is *Wājib*!" [[*Tafsīr ibn Kathīr,* Vol. 2/67]

[48] "*Umdat at-Tafsīr Mukhtasar Tafsīr ibn Kathīr, Ahmad Shākir*", Vol. 3/214-215

Conclusie

Kortom het moge voor iedereen duidelijk zijn aan de hand van deze duidelijke *āyah* uitgelegd door middel van de *Sunnah* [;reden van openbaring], *‘Ulamā-u ’s-Salaf* en *‘Ulamā-u ‘l-Khalaf* en niet volgens de woorden van leken, dat het oordeel duidelijk is van iemand die de *Hukm* van Allāh vervangt en of zijn *Hukm* brengt naar iets anders dan het Boek van Allāh en de *Sunnah* van Zijn Boodschapper –*salallāhu ‘alayhi wa sallam*-, diegene is namelijk een *Kāfir Murtadd*, zonder twijfel. Sterker nog, zo een persoon is een *Taghūt*, omdat diegene claimt deel te hebben in hetgeen waar alleen Allāh over mag gaan.

Duidelijk zijn de woorden van *Imām* ibn al-Qayyim –*rahimahullāh*-. Hij zegt in *I’lāmu ‘l-Muwaqi’īn*, pag. 50:

“*Taghūt* is al het andere dan Allāh en Zijn boodschapper, waartoe mensen <u>oordelen</u>, aanbidden, blind volgen, of gehoorzamen <u>waarin Allāh zou moeten worden gehoorzaamd</u>; dat zijn de *Tawaghīth* van deze wereld. Voor degene die overpeinst, is het overduidelijk dat de mensen die hen volgen, de aanbidding van Allāh niet in acht nemen en het gehoorzamen van Zijn boodschapper verwaarlozen.”

Zover was dit editie #1 van de reeks e-books onder de naam ‘*De Benodigde Verduidelijking m.b.t. Allāh’s Alleenrecht In De Wetgeving’.* In de volgende editie zullen we *Sūrah ash-Shu’arā, āyah* 21, nader bekijken. Het aantal edities onder deze titel schatten we op een aantal van zes. Hierna zullen we de 17 *shubuhāt* aangaande dit onderwerp afbreken en blootstellen onder een nieuwe titel. Ook daarbij zal er weer een nieuwe reeks edities zijn. Tot zover vragen we Allāh’s hulp en bescherming jegens de *Shaytān* en zenden we vrede en zegeningen aan de meester van de Profeten*, Muhammad ibn ‘Abdillāh al-Hāshimī al-Qurashī* en zijn zuivere echtgenoten en zijn metgezellen tot zij die hen in *Ihsān* opvolgen tot de Dag der Vergelding*.*

Wa lillāhi 'l-'Izzatu wa li Rasūlihī wa lil-Mu'minīn, walākinna 'l-Munāfiqīna la ya'lamūn.